

מושל יפו

פוקפק שולח אותם לפרויקט, וחוזר חלילה. חווי שיפוז מופרים כריש גלי, איש אינו אחראי לכלום, והאזרח מוצא עצמו נתקל בחומה של בוז, התנשאות, והתחמקויות.

נתקלתי במענה גם ויהיר מזולזל ומשפיל מאין כמוהו מצידו של מנהל הפרויקט, כותב לסגן ראש העיר גריפל, הדייר יובל ברנר שניתו נר זוק קשה עקב ה"שיפוז".

"השיפוצים מתבצעים מתוך זלי-זול גם וחוסר התחשבות בתושבים... שרירות לב ואטימות מופלאים", כותבת תמר מרוז בתחקיר שלה ב"הארץ".

"הכל בלוף אחד גדול", אומר ריפעת טורק.

דבר אחד יש לציין לשבחנו של מלך השפריץ של יפו. אין אצלו אפי-ליות. יחסו המשפיל אינו פוסח גם על יהודים.

שיירות של עובדים סוציאליים ועובדים קהילתיים יהודים ממשרד הרווחה והעירייה, גורשו ממשרדי השיקום ביפו. פשעם הנורא היה דרישתם ממנהל הפרויקט לערב את האוכלוסיה בחיי הקהילה ומסודותיה. ומי שבא בדרישות כאלו הוא כידוע אש"ף, חומם להביא את האינתיפאדה לה יפו.

מנהל הפרויקט כתב מכתב השמצה שיקרי שהאשים אותנו בה' שתייכות וקשרים פוליטיים 'בלתי כשרים' וכרי 'להעניש' אותנו נותק הטלפון, ונלקח מאיתנו המשרד, כתבו למשרדי ממשלה ולחגית חובב ממשרד השיכון, שתי המגורשות אורנה שסיטוב ותמר קרוק ממחלקת החינוך של העירייה, שקראו תגר על הזולזל המחפיר בתושבים.

"יש לציין", כותבות השתיים, "שהשמצות מסוג זה הופעלו בעבר על עובדים אחרים, שבסופו של דבר עזבו את מקום העבודה".

סיפור עצוב הוא פרויקט שיקום יפו: הרבה טיה מתקלף, וכבוד האדם שהיה למרמס.

עם זאת, הצלחה אחת גדולה יש לזקוף לזכותו של הפרויקט: גיבוש ואיחוד ערביי יפו המפולגים סביב אויב משותף. נחשו מי.

ביום שבו יגורש מושל יפו, השולטן אבו-שפריץ, ונקווה שזה יהיה מור, ישחטו הרבה כבשים ביפו, ויתחיל פרויקט השיקום האמיתי של עג'מי.

שם הראויים. הנהלת הפרויקט מאיימת שאם התושבים המיוצגים בוועדות לא יתנהגו כפי שמצפים מהם, הם יוחלפו באחרים, וכבר הורחלו נציגים כאלה".

מושל יפו, בן כסט, הוא הקובע מה יעשה במיליונים עליהם הוא רבץ.

הוא גם הקובע איזה מנהיג מקומי "כשר" לפעול בשיקום הקהילה, ואיזה אינו "כשר". מנהיג "כשר" הוא מי שאין לו מודעות פוליטית. רצוי שיהיה גם סמרטוט.

הוא המחליט איזה יליד "כשר" לפגוש את תורמי לוסיאנגלס בסדר רם ביפו. רצוי מי שיוודע להגיש קפה עם בקלאווה, ואינו יודע מילה אנגלית.

הוא גם הקים את בית הספר לפעילים. בית ספר שהוקם בתרועת חצוצרות, ובמגזע ונעלם מייד בקול רממה דקה, לאחר שהפרויקט פסל להרשמה את כל פעילי יפו בטענה שהם לא "ערבים אותנטיים".

ועוד בדיחה, אחת מגי רבות, המ' דברת כעד עצמה. לאחרונה שלח הפרויקט מינשר לילידים בו הוא אר' סר עליהם את הכניסה לוועדות הפ' תוחות לציבור. רק שישה ילידים שקיבלו "כתב מינוי" ראשים להיכנס לפרלמנט בארץ וזלו.

ובינתיים, המיליונים זורמים אל כיסי הקבלנים המפוקפקים בחלקם, המכסים את בתי יפו בטיח ורורתח' תונים, ומצפים את הברזל הרקוב וה' תקרות המתמוטטות בשיכבה דקיקה של צנעי הסוואה עליזים.

ובמקביל, נערמות על שולחנם של עורכי הדין ביפו עשרות תביעות של דיירים וועמים שבתיהם "שופצו" במסגרת הפרויקט. חתיכות גג כבר נופלות, החלודה מבצבצת, הקירות רטובים, השפריץ הוורוד מתקלף, והתמונה המתגלית אינה כה ורודה.

מונה שם התיק של שארבל חילו מרחוב הקיקיון ששילם ממיטב כספו, ואו כפו עליו תריסים אדומים, ואו גג ביתו "המשופץ" נפל, ופתח לבנו את הראש.

והתיק של הכדורגלן, ריפעת טורק, רק שלא עברה שנה מאז שיפוז ביר' תו וכבר נפערז בו סדקים מסוכנים. והתיק של סאלם חמדן הזקן שכל ביר' תו "המשופץ" התמלא מים.

הפרויקט שולח את הילידים הפ' גועים לקבלן המפוקפק, הקבלן המ'

עג'מי, שבתיה היפהפיים גולשים אל ימה של יפו, היא השכונה הער' בית היחידה במדינת ישראל שכל' לה בפרויקט שיקום שכונות.

הרבה נכתב על פרויקטים של שיקום, לטוב ולרע. אבל מה שקורה ביפו אינו טוב ואינו רע. הוא חרפה.

הכוונות היו נפלאות. יוזמה ברר' כה של צ'יץ' שנסע ללוס אנג'לס ושיכנע את הקהילה היהודית, התומ' כת בדיקום, להורים מיליונים לש' כונה הערבית. הוא הצליח אפילו לשכנע את החישוקאי דוד לוי לכ' לול את עג'מי בפרויקט השיקום.

רק דבר אחד נשכת. שפרויקט הר' מאני במקום רגיש כל כך חייב לנהל בן אדם. אבל את פרויקט יפו מנהל אליק בן כסט, הרואה באזרחים ילידיים.

וכן, פרויקט מבורך ורצוף כוונות טובות, שתושבי יפו המתינו לו שנים רבות, הפך עבורם לגיהנום.

מנהל הפרויקט הוא השליט העי' ליון. הוא הקובע את צבע ביתם של הילידים. הוא המחליט מה יהיה צבע התריס של בית השימוש שלהם, ואם יוענקו ליליד תריסים חדשים - פרס על התנהגות טובה.

אוי לו ליליד המנסה חלילה לה' ביע דעתו, או לדרוש שיבצעו את העבודה ששילם עבורה, או למחות על הקבלן הרמאי שהלבישו לו, או שתם להתנגד לכך שהפרויקט יעשה בביתו כבתוך שלו.

יליד כזה הוא כמובן סחטן או איש אש"ף, ויור הארוכה של ראש המנהל האזרחי בעג'מי תשיגנו בכל מקום. הוא אוילי לא יאטום או יהרוס את ביתו, אבל ינמיד לו את הגדר בניגוד לרצונו, או יבטל בביתו את המרובים.

כי ברובע סוטרעג'מי אסור ליי לידים להביע דעה, ולחשוב. אסור להם לבחור נציגים לוועדות הקוב' עות את גורלם. אין ועדת היגוי. אין בחירות.

המנהיגות המקומית הוגלתה ממ' שר'וי הפרויקט. פעילים ומתנדבים בעלי רצון טוב שהעזו למתוח ביקר' רת גורשו.

זה לא קורה בשטחים, רבותי. זה קורה ביפו, כאן, בתוך הקו הירוק!

מצטטת העיתונאית תמר מרוז במוסף הארץ (9.2.90) עבודת מחקר של אלישבע סדן מהטכניון על שיי קום עג'מי: "הפרויקט בוחר את האנ'